

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614411856/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Hvad i vorre Dage kaldes Politik kan imidlertid vanskelig give Stof i det mindste til den alvorlige Poesie, endnu mindre kan Diplomaten give det, denne smaalige Kunst, ved hvis Hielp Mennesker bilde sig ind at styre Verdens Bevægelse, medens de dog kun ere Marionetter i en højere Haand; men Verdensdeerne selv og deres ustandselige Udvikling, naar de ikke blot betragtes filosofisk γ : i Almindelighed, men poetisk γ : i det rige Farvespil, hvori de gennem Individerne bryde sig, disse kunne vel, selv naar de nærmest tilhøre den nærværende Tid, skienke Digteren et stort og værdigt Æmne.

Jeg har steds været overbeviist om, at det Betydningsfuldeste i Nutidens Stræben baade skulde og burde gjøre sig gjeldende gennem Poesien, og denne Overbeviisning var tildeels Aarsag til at jeg valgte det Æmne, jeg her har behandlet.

»Men,« vil maaskee Nogle sige, »de Ældre havde dog en anden Maade at behandle Verdenslivet paa, thi de betragtede det kun fra deres eget nationale Standpunkt, de forlode ikke det Folk, blandt hvilket de vare fødte og hensatte, for at digte om Fremmede, som aldeles ikke vedkom dem; og ligesaa lidet vedkommer Polen og dens Frihedskamp os, der ligger meget Land imellem Danmark og hiint Rige, og vi kunne derfor kun lidet interessere os for dets Skiebne og dets Ulykke.«

Jeg veed vel, at det Nationale er af Vigtighed, jeg veed ogsaa, at Nationerne til en vis Grad ere Egoister, og at man, hvis man vil træffe dem med et electrisk Slag, der skal gaae til Marv og Been, tildeels maae lade dem staae paa den Nationalitetens Isoleringskammell, hvorpaa de have staaet i Aarhundreder, og netop dette har jeg ogsaa stræbt at gjøre med Hensyn paa det Folk, jeg i denne Bog har havt for Øie.